DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA *

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Martis secundâ mensis Martii, anno Domini M. DCC. LXXXIV.

M. GUILLELMO FUMÉE, Doctore Medico, Præside.

An fracto Cranio semper admovenda Terebra?

I.

CEREBRUM nobile illud spiritûs animalis & vitæ promptuarium, tùm loci sublimitate, tùm substantiæ mollioris friabilitate, externis undique pateret insultibus, nisi osseâ veluti galeâ ipsum muniisset Natura prudens. Sed ex ipso securitatis fonte manat periculorum uberrima scaturigo. Ipsa Calvariæ soliditas in Hominis detrimentum quandoque vertitur. Irruentium mole ac impetu graviter læduntur Integumenta, periculosè contunditur Pericranium, quòd subjecta obnitatur Calvaria. Hic effracto Cranio, prominentia ossium acumina membranas excruciant: illic effusus per collisionem humor difficiliùs excernitur, aut contusæ Meninges commotumve Cerebrum resolventium beneficiis minùs fruuntur, dum præcludit iter solidior pixidis osseæ substantia. Hinc percusso vehementer Capite, horrenda pullulat Symptomatum caterva. Homo concidit exanimis, caligant Oculi, surdescunt Aures, obmutescit Lingua, Sanguinem Auribus, Naribus, Oculis excernit; mox sequitur Nausea Bilisque Vomitus; tum sævit acutissima Febris, Caput dolet plurimùm quâ parte percussum est: vertigine corripitur miser, spirandi difficultate, Veterno, Stupore, Paralysi, Convulsione, Delirio. Sic afflictis ægroti rebus, quodnam adhibendum auxili genus? Cujusnam implorabis opem? Jam adest Chirurgus, qui compertâ in Crani rimâ Trepanum prædicat: jam terribilem instruit operationis apparatum. At siste Manum incondita molientem, nisi Medici consilio dirigatur. Humano Capiti ferrum immittere non licet, nisi de Operationis necessitate constiterit. Non semper celebranda Operatio est, quæ nunquam expers periculi, aliquando inutilis esse potest.

I I.

CORPORUM contundentium durior hebetudo graviorque moles periculosissimè caput afficiunt. Hæc Cranium diffringendo, Meningibus intrudunt ossium fragmenta, spiculis suis exquisitissimi sensûs membranas crudeliter lacessitura. Est ubi tabula ossium exterior, spongiosâ Dipleo innixa, impingenti resistit telo, dum interna tenuior, nec pari adminiculo subsulta dissilit. Sæpè ultrà Cranium

* *Propugnata, 1732, ab Hyacinto-Theodoro BARON, M. Petro le TONNELIER, Præside.*

propagatur frangentis energia, & Cerebrum obvolventesque Membranæ contunduntur. Sic disruptis commoti Celebri aut duræ Matris laceratæ vasis, intrà Cranium effunditur humor, qui mole Cerebrum comprimens, acredine quam morâ contrahit Membranas irritans, dira suscitat symptomata. Porro si tactu vi-suve pateat ossa sub ipso ictu depressa Cerebrum comprimere Membranasque pungere; si auctis, vel non remittentibus Symptomatis, ex sapientis Medici judicio, effusus intra Cranium stagnet humor; si nec ossium fragmenta removere, nec ipsis remotis liceat depressas partes restituere, aut effusis liquoribus exitum concedere, haud morâ solers admoveatur manus. Nudetur Cranium, si vulnere omnino non, vel non satis nudatum fuerit. Mox Offi admoveatur Terebra, quam undequaque æqualiter serrantem leniter prudenterque circumagat Chirurgus. Tum resectus Cranii orbiculus Elevatorio educitur, totiesque iterum applicatur Terebra, donec satis patens sit Chirurgo foramen. Hàc viâ licebit illicò Offis fragmenta subjectis infesta Meningibus eximere Volsellis, Forficibus exscindere, Vecte elevare, Meningophilace adæquare, Cruorem Venis effusum exhaurire vel Saniem, læsis Meningibus remedia commodiùs admovere. Quod si operatione peractâ, ex humore lividis Meningibus coercito non remittant Symptomata, nihilque osse terebrato profluat, Scalpelli cuspide Membranas attingere ne dubites. Sic prudenter administratæ operationis felix laudabitur eventus, aut si minùs prosperè cesserit, non criminabitur Operatio, cujus occasio fuerit Necessitas.

I I I.

UT variæ sunt Fracturarum Cranii differentiæ, sic varia illis decernenda curandi methodus. Non semper eadem est ictuum casuumque vehementia, non est in omnibus eadem Calvariæ soliditas, nec semper est idem Fracturarum modus. Nunc exteriorem tantùm vel utramque Offis tabulam capillaris Fissura dividit; modò evidentior est rima, licet nullis prominentibus aculeis aspera, & apprimè conniventibus Fracturæ marginibus. Frangendo Cranio sæpe totus impenditur frangentis impetus, dum intacta manet Membranarum Vasorumque continuitas. Sic læso mitiùs Capite, non te deterreat Symptomatum vehementia. Hæc ut ab effusis intrà Cranium humoribus aut pungentibus officulis quandoque procedunt, sic etiam aliquando à solâ membranarum leviori Contusione ipsarumve Phlogosi, ducunt originem. Dura Meninx Cranio firmiter undique colligata collisionis impetum persentiscit vellicaturque. Contundentis impetu Carotidis externæ ramuli Capitis integumenta perreptantes fortiter exprimuntur: hinc Sanguis ipsis contentus tum versùs capillares tubulos valide cogitur, tum versùs Carotidis truncum refluit impetuosiùs. Sic in omnibus Carotidis externæ surculis majori mole & citariori motu actus Cruor ruit quâ minor est resistentia, ruptisque repagulis, vel tumorem in parte remotâ suscitat, vel è Naribus, Auribus, &c. prosilit. Duræ Matris Arteria, tum & Carotis interna hujus quoque refluxûs participes Sanguinem vehementiùs propulsum uberiùs excipiunt & dilatantur ampliùs. Hinc ingurgitantur inflammanturque Membranæ: hinc intercurrentibus Atreriis medullaris comprimitur Cerebri substantia, eò magis quòd Phlogosi convulsæ Meninges, arctando Calvariæ sinus, Sanguini moram pariant in Cerebro. In Nervos etiam propagatur Meningum strictura & irritatio, dum ipsis assiduæ comites involucra suppeditant. Sic imminutâ, cohibitâ, perversâ Spiritum distributione, tota cohibetur pervertiturque motuum animalium œconomia. Numquid hæc omnia Trepani necessitatem arguunt? Minimè. Imò Terebræ applicationem aliquando inutilem esse merito affirmaveris.

I V.

IDEO Fracturæ Cranii admovetur Terebra ut effusis & stagnantibus liquoribus aperiatur iter, vel depressæ restituantur partes. Quæ Calvariæ Fracturam comitantur Symptomata Trepanum non semper expostulant, sed operationem dehortantur, si paululùm remiserint. Compresso sub benigniore Fracturâ Cranio, dura Meninx quæ ipsi firmiter alligatur, distrahitur, inflammatur, rumpuntur ipsius connexionis funiculi : sed quid distractâ? Quid à Cranio sejunctâ, aut inflammatâ durâ Meninge proderit Trepanum? Largioribus & repetitis Sanguinis missionibus, extremè tenui Victu, Resolventium cephalicorum applicatione ex Salviâ, Rutâ, Scordio, Lavandulâ, Sthæcade, &c. instituenda est humoris in Meningibus hærentis discussio. *Sic*, inquit Ruischius * tam solers in Chirurgicis quam perspicax in Anatomicis, *non rarò felicissimè opem tuli verâ etiam Cranii Fracturâ laborantibus, quorum capitibus jam Scalpellum incisorium imminebat.* Depletis Venæ sectione vasis, in liberiorem ipsorum alveum eructabunt capillaria sanguinem, quo nimiùm turgent. Tenues fomenti discutientis partes intra Cranium admissæ nimis hærentes aut Revulsionis imperio minùs obsequentes succos attenuabunt & resolvent. Non timeas ne ex ruptis ossium fibrillis exudans lympha acredinem concipiat aut descendat in Meninges. Ista Roris nutritii stillatio, quæ in cæterorum ossium fracturis, Callum generando, ipsorum ferruminationi materiam suppeditat, fracto Cranio simile conferet emolumentum. Absit credas exiguam duræ Matris à Cranio divulsionem humoris intra Cranium effusioni ansam necessariò præbere; Periosteum, in simplici Artuum fracturâ ab osse sejunctum, rursùs cum eo facilè glutinatur sine effusionis metu : quidni & dura Mater quæ Periostei vices gerit? At te nodus angit. Quæris undenam, ingruentibus Symptomatis, certò constabit nullum intra Cranium effundi liquorem, nullasque adesse compunctionis causas? Expecta paulisper. Videas num Remediorum usu remittant Symptomata. Pungentia ossium acumina, & effusus intra Cranium humor vulgaribus non cedunt præsidiis. Num ex illorum applicatione mitescun omnia? Humorem circulationi legibus subjici, spiculorumqce absentiam certò conjicies, & incœptam medicamentis absolves curationem.

* Observ. Chirurg. LX.

V.

APAGE igitur qui fracto Cranio ad Trepanum semper trepidi concurrunt. Ne dicant Terebræ applicationem non adeò reformidandam esse. Siccine loqui decet quos sublevandis hominum infirmitatibus præfecit ALTISSIMUS? Quid semper perforas Calvariam incertus effusionis in Cranio compressionisve? Non sic liceat experimenta per mortes agere. Maligne crudelitatis aut ignorantiæ meritam incurrit labem, qui sine necessitate operationem aggreditur, unde pro incertâ levaminis spe, certa veniunt ægrotanti pericula. Quid autem non timendum ex levioribus operantis Chirurgi peccatis? Si nempe vel nimis vel inæqualiter Terebram agitando, duram Meningem attigerit Serrâ : quid si quâ parte applicatur Trepanum duæ ossis tabulæ se se contingant, ut non rarò visum est? Quid si duræ Matris Arteria, quæ ossium superficiem perreptare solet, profundo includatur sinu, aut osseâ contineatur laminâ? Tunc enim ossis & arteriæ simul perficitur excisio, vel dum resecta ossis pars educitur vecte, inclusa quoque abripitur arteria. Num feliciter operatio peracta est? En ab aere circumfuso imminet non leve periculum. Nihilne involvit timoris diuturna duræ Meningis denudatio, ipsius Phlogosis haud infrequens causa? Nihilne affert discriminis Capiti foramen infligere nonnisi exfoliatione lentissimâ occludendum? Uno verbo sic semper celebratâ operatione sæpe decumbit in lecto per quinquaginta dies,

non ex morbo, ſed ex operatione ægrotans, minimo in rebus Nonnaturalibus errore, capite plectendus miſer, qui convenienti remediorum uſu intra paucos dies incolumis evaſiſſet. Hæc igitur te doceant reformidare, tibique ſapientem incutiant metum. Admoveas Trepanum, ſed nunquam admoveas inutiliter. Quæ jubet Prudentia ut Terebres, cum certa ſunt effuſionis compreſſioniſque ſigna, hæc eadem poſtulat ut non omni Fracturæ Trepanum applices. Magnum Chirurgiæ principem auſculta Celſum *, qui fracto fiſſove oſſe experiri remedia multò meliùs eſſe judicavit, quàm admovere ferramenta. Sic prudenter cunctando nonnunquam reſtituitur res, inutiliſque declinatur Operatio ægrotanti plerumque luctuoſa.

* Lib VIII. Cap. IV.

Ergò fracto Cranio non ſemper admovenda Terebra.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Nicol. Franciſc. LAVERNE.	*M. Joann. Nicol.* CORVISART-DESMARETS.	*M. Ludovicus-Petrus-Felix-Renatus,* LE THIEULLIER, *Antiquus Facultatis Decanus.*
M. Petrus PUJO.	*M. Jacobus* DE WENZEL, *Sancti Imperii Baro.*	*M. Petrus-Maria* MOET, *Eques, in Sacro Conſiſtorio Regis, Senator; Auguſtiſſimarum Galliarum Principum Regis amitarum natu minorum Archiater.*
M. Antonius-Joſephus-Victor LENDORMY-LAUCOUR.	*M. Henr. Hercul.* CHAMPAGNE DE FRESNAY.	*M. Carol.* GEILLE DE SAINT LEGER, *Eques, Conſiliarius Medicus Regis ordinarius, primi ordinis & totius Equeſtris agminis in exercitu Medicus primarius.*

Proponebat Pariſiis ANTONIUS-FRANCISCUS-PLACIDUS-JOSEPHUS DESMARESCAUX, Tornacenſis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus.

A. R. S. H. 1784.

AB OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1784.